

Pęknięcie osi Paryż-Rzym

8 maja 2023

W czwartek 4 maja minister spraw zagranicznych Włoch Antonio Tajani odwołał swoją wizytę we Francji, po tym jak wcześniej francuski minister spraw wewnętrznych Gérald Darmanin oskarżył włoską premier Giorgię Meloni o niezdolność do rozwiązania kwestii migracji i okłamywanie w tej sprawie swoich wyborców, którzy wynieśli ją do władzy w wyborach z października 2022 r. G. Darmanin porównał też G. Meloni do stojącej na czele francuskiej nacjonalistycznej (?) opozycji Marine Le Pen, stwierdzając, że „Skrajna prawica ma nawyk – nawyk okłamywania wyborców”.

W odpowiedzi A. Tajani zaczął się tłumaczyć: „Nie mam nic wspólnego ze skrajną prawicą. [...] Włochy mają rząd centroprawicowy, a nie skrajnie prawicowy”. Włoski minister odwołał też jednak, pomimo wydania natychmiast przez Francję oświadczenia, w którym Paryż zapewnia o swojej woli dalszej współpracy z Rzymem, swoją wizytę w stolicy Francji stwierdzając, że nie może wziąć udziału w dwustronnym posiedzeniu rządów, w którym udział weźmie także minister który „obraził bez powodu” i „okazał brak szacunku” Włochom i ich premier. Oficjalnych przeprosin od G. Darmanina zażądał też bliski polityczny współpracownik premier G. Meloni i zarazem włoski minister obrony Guido Crosetto.

G. Dermanin to bliski polityczny sojusznik prezydenta Emmanuela Macrona, który typowany jest przez francuską prasę jako możliwy przyszły kandydat na stanowisko głowy państwa. Jego słowa są uderzeniem zarówno we włoski rząd jak i we francuską prawicową opozycję z Rassemblement National. Tandem Macron-Dermanin starł się już politycznie z G. Meloni w listopadzie 2022 roku, gdy Włochy odmówiły zacumowania łodzi ratunkowej z uchodźcami z Afryki, która skierowana została w

związku z tym do Francji. Francuski minister spraw wewnętrznych oskarżył wtedy Włochy o „samolubstwo”.

Kierowany przez G. Meloni koalicyjny rząd Braci Włochów (wł. Fratelli d'Italia – macierzysta partia G. Meloni), Ligi (wł. Lega per Salvini – przywódca Matteo Salvini) oraz Naprzód Włochy (wł. Forza Italia – przywódca Silvio Berlusconi) przyjął co prawda w kwietniu ustawę zaostrzającą kryteria przyjmowania imigrantów i zwiększającą kary dla przemytników, nie zmieniło to jednak faktu, że w okresie rządów G. Meloni strumień imigracji do Włoch dramatycznie przybrał na sile: od początku 2023 roku do kraju przybyło 42 400 imigrantów, podczas gdy w tym samym okresie w 2022 r. jedynie 11 220.

Atak G. Dermanina na G. Meloni zbiegł się w czasie ze spotkaniem tej ostatniej z gen. Chalifą Haftarem, kontrolującym Cyrenajkę, będącą jednym z głównych centrów przerzutu nielegalnych imigrantów do Europy. Rząd włoski deklaruje chęć odzyskania dla swego kraju pozycji w basenie śródziemnomorskim, która zachwiana została wraz z obaleniem w 2011 r. Muammara al-Kaddafiego, będącego cichym sojusznikiem Rzymu. Jednym z motorów agresji na Libię był tymczasem Paryż, który forsował w ten sposób wzrost własnych wpływów w regionie kosztem Rzymu.

Ekipa G. Meloni-M. Salviniego-S. Berlusconiego, ze względu na opinię „skrajnie prawicowej” lub wręcz „postfaszystowskiej”, ma przy tym słabszą pozycję w Europie niż poprzedni lokator Palazzo Chigi premier Mario Draghi. Tandem Macron-Dermanin wykorzystuje to zarówno dla storpedowania wysiłków Rzymu w basenie śródziemnomorskim, jak i dla umocnienia się na arenie wewnętrznej wobec problemów z wdrożeniem niepopularnej, bo wydłużającej czas pracy reformy emerytalnej i groźbą wykorzystania problemów rządu przez opozycyjną Rassemblement National.

Obecny konflikt stanowi kolejną odsłonę nawracających od lat sporów francusko-włoskich, które motywowane są przede

wszystkim ideologicznie. Od 26 listopada 2021 r. obydwa państwa połączone są traktatem kwirynalskim, przewidującym koordynację polityk w dziedzinach polityki zagranicznej, obronnej, migracyjnej, gospodarczej, edukacyjnej, badawczo-rozwojowej i współpracy transgranicznej.

Prace nad traktatem trwały od 2018 roku, przerwano je jednak na czas funkcjonowania „populistycznych” rządów Ligi i Ruchu Pięciu Gwiazd (wł. Movimento 5 Stelle), wznowiono je zaś po utworzeniu profrancuskiego rządu M. Dragiego w lutym 2021 r. Sojusz Paryż-Rzym, ponownie zaczął się jednak rozpadać po zainstalowaniu w Palazzo Chigi „skrajnie prawicowego” rządu G. Meloni, pomimo ostentacyjnego odcinania się przez jej macierzystą partię Bracia Włosi od postfaszystowskiej przeszłości i zapewnień o ewolucji ku systemowemu konserwatyzmowi.

Autorstwo: Ronald Lasecki

Źródło: [MyslPolska.info](https://myslpolka.info)